

Relevantný trh: Trh s metakrylátmi

Porušenie: článku 81 [ES] a článku 53 Dohody EHP

Informácie o rozsudku: Všeobecný súd (VS) vydal dňa 30. novembra 2011 rozsudok vo veci T-208/06 o žalobe spoločností Quinn Barlo Ltd, so sídlom v Cavan (Írsko), Quinn Plastics NV, so sídlom v Geel (Belgicko), Quinn Plastics GmbH, so sídlom v Mayence (Nemecko), ktoré sa domáhali zrušenia článkov 1 a 2 rozhodnutia Komisie K(2006) 2098 v konečnom znení z 31. mája 2006 o konaní o uplatnení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/F/38.645 – Metakryláty) v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyní, ako aj subsidiárne návrh na zrušenie článku 2 tohto rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladá žalobkyniam pokutu alebo subsidiárne zníženie tejto pokuty

Z rozsudku:

Komisia Európskych spoločností v rozhodnutí Komisie K(2006) 2098 v konečnom znení z 31. mája 2006 týkajúcom sa konania o uplatnení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/F/38.645 — Metakryláty) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) najmä konštatovala, že niektoré podniky porušili článok 81 ES a článok 53 Dohody o európskom hospodárskom priestore (EHP) tým, že sa v období od 23. januára 1997 do 12. septembra 2002 podieľali na viacerých protisúťažných dohodách a zosúladených postupoch v odvetví metakrylátového priemyslu v rámci celého územia EHP (článok 1 napadnutého rozhodnutia).

Žalobkyne patria do írskoho konglomerátu Quinn Group Ltd, ktorý 7. mája 2004, po období, počas ktorého trvalo príslušné porušenie, nadobudol celé základné imanie materskej spoločnosti na čele skupiny Barlo (Barlo Group plc, neskôr premenovaná na Barlo Group Ltd) (odôvodnenie č. 299 napadnutého rozhodnutia). Žalobkyne vznikli spojením činností troch pôvodných spoločností skupiny Barlo (ďalej len spoločne „Barlo“) v skupine Quinn v januári 2005:

- Quinn Plastics GmbH je právna nástupkyňa Barlo Plastics GmbH. Podľa napadnutého rozhodnutia sa Barlo Plastics GmbH zúčastnila dohodnutých správani zistených v odvetví metylmetakrylátov (odôvodnenie č. 297 napadnutého rozhodnutia),
- Quinn Plastics NV je právna nástupkyňa Barlo Plastics NV. Barlo Plastics NV bola materskou spoločnosťou Barlo Plastics GmbH, ktorá nepriamo vlastnila 100 % jej základného imania (odôvodnenia č. 38, 43 a 301 napadnutého rozhodnutia),
- Quinn Barlo je právna nástupkyňa Barlo Group Ltd. Ide o materskú spoločnosť pôvodnej skupiny Barlo, ktorá priamo alebo nepriamo vlastnila 100 % základného imania pôvodných spoločností Barlo (odôvodnenia č. 300 a 301 napadnutého rozhodnutia).

Keďže sa Komisia domnievala, že Quinn Barlo a Quinn Plastics NV boli zodpovedné za správanie Quinn Plastics GmbH (predtým Barlo Plastics GmbH) počas obdobia trvania porušenia (odôvodnenia č. 301 a 304 a článok 1 napadnutého rozhodnutia), všetky tri žalobkyne sú adresátmi napadnutého rozhodnutia.

Vyšetovanie, ktoré vyústilo do prijatia napadnutého rozhodnutia, začalo v súvislosti so žiadosťou Degussy z 20. decembra 2002 o oslobodenie na základe oznámenia Komisie z 19. februára 2002 o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155, ďalej len „oznámenie o spolupráci“).

Dňa 31. mája 2006 Komisia prijala napadnuté rozhodnutie. Pokiaľ ide o žalobkyne, Komisia konštatovala, že sa podieľali na protisúťažných dohodách a zosúladených postupoch uvedených v bodoch 1 až 3 vyššie v období od 30. apríla 1998 do 21. augusta 2000 [článok 1 písm. l) až n) napadnutého rozhodnutia] a uložila im pokutu 9 miliónov eur, za ktorej zaplatenie boli solidárne zodpovedné [článok 2 písm. e) napadnutého rozhodnutia].

Na podporu žaloby uvádzajú žalobkyne **dva žalobné dôvody**. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 81 ES. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003, usmernení a zásady proporcionality.

V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyne v podstate tvrdia, že Komisia dostatočne nepreukázala, v čom správanie Barlo porušovalo článok 81 ES. Tento dôvod sa delí v podstate na tri časti. V rámci prvej časti prvého dôvodu žalobkyne spochybňujú posúdenie Komisie týkajúce sa piatich stretnutí, na ktorých je, pokiaľ ide o ne, napadnuté rozhodnutie založené, a vytýkajú jej, že nezohľadnila

neexistenciu iných kontaktov a výmen informácií, do ktorých by boli zapojené. V rámci druhej časti prvého žalobného dôvodu uplatňujú, že Komisia nepreukázala, že Barlo sa zúčastnila „jediného a spoločného protisúťažného projektu“. V rámci tretej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyne tvrdia, že Komisia nepreukázala, že sa Barlo podieľala na nepretržitom porušení.

VS uznal niektoré argumenty žalobkýň a rozhodol, že treba zrušiť článok 1 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom konštatuje, že žalobkyne porušili článok 81 ods. 1 ES a článok 53 Dohody o EHP tým, že sa podieľali na viacerých dohodách a zosúladených postupoch, ktoré sa týkali nielen pevných dosiek z PMMA, ale tiež formovacích zmesí z PMMA a sanitárnych výrobkov z PMMA.

VS uznal aj niektoré argumenty žalobkýň týkajúce sa dĺžky protisúťažného konania. VS dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie teda treba zrušiť v rozsahu, v akom považuje žalobkyne za zodpovedné za ich účasť na karteli v období medzi 1. novembrom 1998 a 23. februárom 2000. Pokiaľ ide o stanovenie výšky pokuty, zvýšenie východiskovej sumy pokuty o 20 %, ktoré Komisia uplatnila v odôvodnení č. 353 napadnutého rozhodnutia, treba podľa VS nahradiť zvýšením o 10 % a vo zvyšnej časti treba návrhy smerujúce k zníženiu pokuty zamietnuť.

V rámci druhého žalobného dôvodu VS prijal záver, že treba zamietnuť niektoré tvrdenia žalobkýň predložené v rámci druhého žalobného dôvodu, ak sa majú chápať tak, že sa vzťahujú na porušenie povinnosti uviesť odôvodnenie ohľadne výšky pokuty, a najmä úrovne poskytnutých znížení (pozri body 196, 217 a 218 vyššie). Z uvedeného totiž podľa VS vyplýva, že Komisia dostatočne uviedla posudzované skutočnosti, ktoré jej umožnili vymedziť závažnosť a dobu trvania porušenia žalobkýň, a to vrátane dôvodov, ba základe ktorých sa rozhodla im poskytnúť zníženie výšky pokuty, ktoré sú uvedené v odôvodneniach č. 335 a 372 až 374. Splnila tak podstatné formálne náležitosti, ktoré predstavuje povinnosť odôvodnenia (rozsudok Súdneho dvora zo 16. novembra 2000, KNP BT/Komisia, C-248/98 P, Zb. s. I- 9641, bod 42). Osobitne treba podľa VS konštatovať, že Komisia z tohto dôvodu nie je povinná uvádzať vo svojom rozhodnutí číselné údaje týkajúce sa spôsobu výpočtu pokuty (pozri rozsudok Microsoft/Komisia,) a nebola teda povinná úrovne poskytnutých znížení viac odôvodniť.

VS vyhlásil tento rozsudok:

1. Článok 1 rozhodnutia Komisie K(2006) 2098 v konečnom znení z 31. mája 2006, týkajúceho sa konania o uplatnení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/F/38.645 — Metakryláty) sa zrušuje jednak v rozsahu, v akom konštatuje, že Quinn Barlo Ltd, Quinn Plastics NV a Quinn Plastics GmbH porušili článok 81 ES a článok 53 Dohody o európskom hospodárskom priestore (EHP) tým, že sa podieľali na viacerých dohodách a zosúladených postupoch, ktoré sa týkali nielen pevných dosiek z polymethylmethakrylátu, ale tiež formovacej zmesi z polymethylmethakrylátu a sanitárnych výrobkov z polymethylmethakrylátu, a ďalej v rozsahu, v akom konštatuje zodpovednosť týchto spoločností za ich účasť na karteli v období medzi 1. novembrom 1998 a 23. februárom 2000.
2. Výška pokuty, ktorú sú povinné solidárne zaplatiť Quinn Barlo, Quinn Plastics NV a Quinn Plastics GmbH podľa článku 2 rozhodnutia K(2006) 2098 v konečnom znení je stanovená na 8 250 000 eur.
3. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla.
4. Quinn Barlo, Quinn Plastics NV a Quinn Plastics GmbH znášajú 60 % svojich vlastných trov konania a 60 % trov konania vynaložených Európskou komisiou.
5. Komisia znáša 40 % svojich vlastných trov konania a 40 % trov konania vynaložených Quinn Barlo, Quinn Plastics NV a Quinn Plastics GmbH.

Viac informácií tu:

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=115601&pageIndex=0&doclang=SK&mode=doc&dir=&occ=first&part=1&cid=712179>